BORA

BAŞTANBAŞA RENKLİ İLÂVELİ

FATOŞ

14 MAYIS 1968

HAFTALIK RESİMLİ EĞLENCE DERGİSİ

75 KURUŞ

SAYI: 8

FAKAŞINMAK

EĞER BENİ ARAYAN OLURSA, ONA BENİM DEYZİYLE BERABER SANA BİR KÖPEK RUHSATI ALMAYA GİTTİĞİMİZİ SÖYLE!.

HART HART

HART HART

HOR..?

HOR... DEYZİ, YETER ARTIK!.. SANA EMREDİYORUM!..

GRR-R

HART HART HURT HURT

SEN LÂFTAN ANLAMAZMISIN? YETER!..KÂFİ!.KES!. ÇABUK BURADAN TOZ OL!!..

GR-R

PEKÂLÂ! BEN GİDİYORUM... CESARETİN VARSA BENİ TAKİP ET!..

HART HART HART HARRT

" ŞERLOK HOLMES... ÇOK GEÇMEDEN KENDİ-Nİ, MİLLİ HAZİNEYE Gİ-DEN ESRARENGİZ BİR DEHLİZİN İÇİNDE BULDU"...

" KORKUNÇ BİR FERYAT İŞİTTİĞİ ZAMAN..."

HART!

ŐF BE ... SENMİYDİN!

HART HART-HURT

EN İYİSİ BENDE GİDER BOD-RUMDA RAHAT RAHAT OKURUM!..

BİR ERKEĞİN KİTAP OKUYA-CAK RAHAT BİR YERİ OL-MALIYMIŞ!...

HIMMM... NE-REDE KALMIŞ-TIM?..

?

OU-UU

HARRT

HURRT

OH, ZAVALLI BOBİ... ŞİMDİ SANA PİRE TOZU ATARIM RAHAT-LANIRSIN!..

BASRİ... EVDE HİÇ PİRE TOZU KALMAMIŞ... GİDİP ECZANEDEN ALIVER... AMA BANA ŞİMDİ LÂZIM!..

HAH? PEK. ÂLÂ... OLUR... HEMEN!..

BASRİ ŞİMDİ SANA PİRE TOZU GETİRECEK DEYZİ... ÇOK RAHATSIZ OLDUĞUNU BİLİYORUM!..

HART
HART

KİMBİLİR... BELKİ DE BENİ EMNİYET MÜDÜRÜ BİLE YAPARLAR... OLABİLİR!..

ALLAHIM, BEN MEŞHUR BİR POLİS HAFİYESİ OLABİLİRDİM... BENİM MACERALARIMI HERKES MERAKLA OKURDU... VELHASIL MEŞHUR OLMAK ÇOK GÜZEL BİRŞEY!..

HOR

BASRİ!

İKİ SAAT EVVEL BANA PİRE TOZU ALACAĞINA DAİR BANA SÖZ VERDİN! ŞİMDİ İSE DÜKKÂNLAR KAPANDI BİLE...

TEMBELLER GİBİ HİÇ BİR İŞİ TAM MANASİLE YAPAMIYORSUN... BU HAREKETİNDEN UTANMALISIN!..

İŞTE! İNŞALLA BENİM ŞU GECE KREMİM SENİ RAHATLANDIRIR!..

?

DEYZİ! ONUNLA KONUŞMAYACAKSIN... BENDE DARĞINIM!..

DEYZİ... BAK SANA KÖPEK BÜSKÜVİTİ GETİRDİM... HAYDİ GELDE BARIŞALIM!..

GRR-R

HOR

HOR

BASRİ, UYAN! BİR GÜRÜLTÜ DUYDUM.. ZANNEDERSEM EVİMİZE BİR HIRSIZ GİRDİ!..

H-O-R

PEKÂLÂ, SEN KORKMA... BEN GİDER BAKARIM!..

OH. HAYIR!

HARRRT

HURT-HART

BİR ŞEY YOK..SADECE DEYZİ NİN KAŞINTISI TUTMUŞ!.

HMM---

BEN ÖYLE GECENİN ÜÇÜ..MÜÇÜ FALAN DİNLE-MEM... HEMEN BANA PİRE TOZU BU-LACAK-SIN!.

AMA FATOŞ BU SAATTE BEN HANGİ DÜKKÂNI AÇIK BULUP Pİ-RE TOZU ALABİLİ-RİM!..

APTİNİN ESKİDEN BİR KÖPEĞİ VARDI... BELKİ EVİNİN BİR KÖŞESİN-DE BİRAZCIK PİRE TOZU KALMIŞTIR!..

H-O-R... GECENİN BU SAATİNDE BİZİM KAPIYI KİM ÇALA-BİLİR?!..

ZIRR

APTİ, Bİ-RAZCIK PİRE-TOZUNA İH-TİYACIM VAR!.

SENMİSİN! PİRE TOZU MU?. BU SAATTE Mİ?.. ÖYLEYSE ŞURADA BİR DAKİKA BEKLE!.

BU DÜNYADA PİRE YÜZÜNDEN KUDU-RAN BİR KÖPEĞİ USLANDIRMAK İÇİN EN KESTİRME YOL KAFASIN-DAN AŞAĞI BİR KOVA SU DÖKMEKTİR

ŞU KOCALAR KA-RILARINI DELİ ETMEK İÇİN ELLE-RİNDEN GELENİ YAPARLAR!..

HAV HAV!

Son

Fatoş

UYKU İLACI

YİNE UYKUM KAÇTI. ARTIK ESKİSİ GİBİ UYUYAMIYORUM!.

BİR İNSANIN İÇİ RAHAT OLMADIĞI ZAMAN UYKUSU KAÇAR!.

HAKLISIN! BEN BİR İHTİYAR İNATÇIYIM... MEMURLARIMA ÇOK HAŞİN MUAMELE EDİYORUM.. AMA BU KADAR SENEDEN SONRA MI DEĞİŞEYİM---

HİÇ OLMAZSA BUNDAN SONRA ONLARA ŞEFKAT GÖSTER..

SABAHA KADAR SABREDEMİYECEĞİM ONLARA ŞEFKATIMI HEMEN GÖSTERMELİYİM.. BUNA DA EN HAŞİN DAVRANDIĞIM BAŞRİ DEN BAŞLIYACAĞIM!-

ZIRRR

GECENİN İKİSİNDE BİZİM KAPIMIZI DA KİM ÇALAR?..

BASRİ, BENİM SEVGİLİ EVLÂDIM SANA ÇOK SEVİNÇLİ BİR HABER GETİRDİM..

HA?

KALBİMİN EN SICAK KÖŞESİN-DE SEN VARSIN. SENİN İÇİN DÜŞÜNDÜKLERİM BİR BABANIN ANCAK OĞLUNA KARŞI BESLİYEBİLECEĞİ DUYĞULAR-DIR..

AYAKLARIM ÜŞÜDÜ !.

ŞİMDİYE KADAR BENİ HASİS BİR İNSAN OLARAK TANIDIN AMA BUNDAN SONRA BU DÜŞÜNCELERİNİ DEĞİŞTİRECEĞİM...

YANİ AYLIĞIMA ZAM MI YAPACAKSIN ?.

ZAM DİYE HERHANGİ BİR KELİME SÖYLİYEN KİM ?.

YOKSA GECENİN BU SAATİN DE MASAL ANLATMAK İÇİN Mİ YATAĞIMDAN KALDIRDIN BENİ ?..

OOOH!.. ÇOK ŞÜKÜR UYKUM GELDİ... MEĞER BENİM CANIM BİRİSİNİ PATAKLAMAK İSTİYORMUŞ !..

YATAĞA YATIRALIM BARİ...

HOR

BUNUNLA ÇALIŞMAK NE KADAR ZORDUR !

BASRİ SABAH OLDU KALK.. HEM BAY ŞAKİRİ DE UYANDIR..

DEMEK BİZİM PATRON HAKİKATEN AKŞAM BİZE GELDİ. YANİ BEN RÜYA GÖRMEDİM !..

SABAHLEYİN...

HOR-HOR!

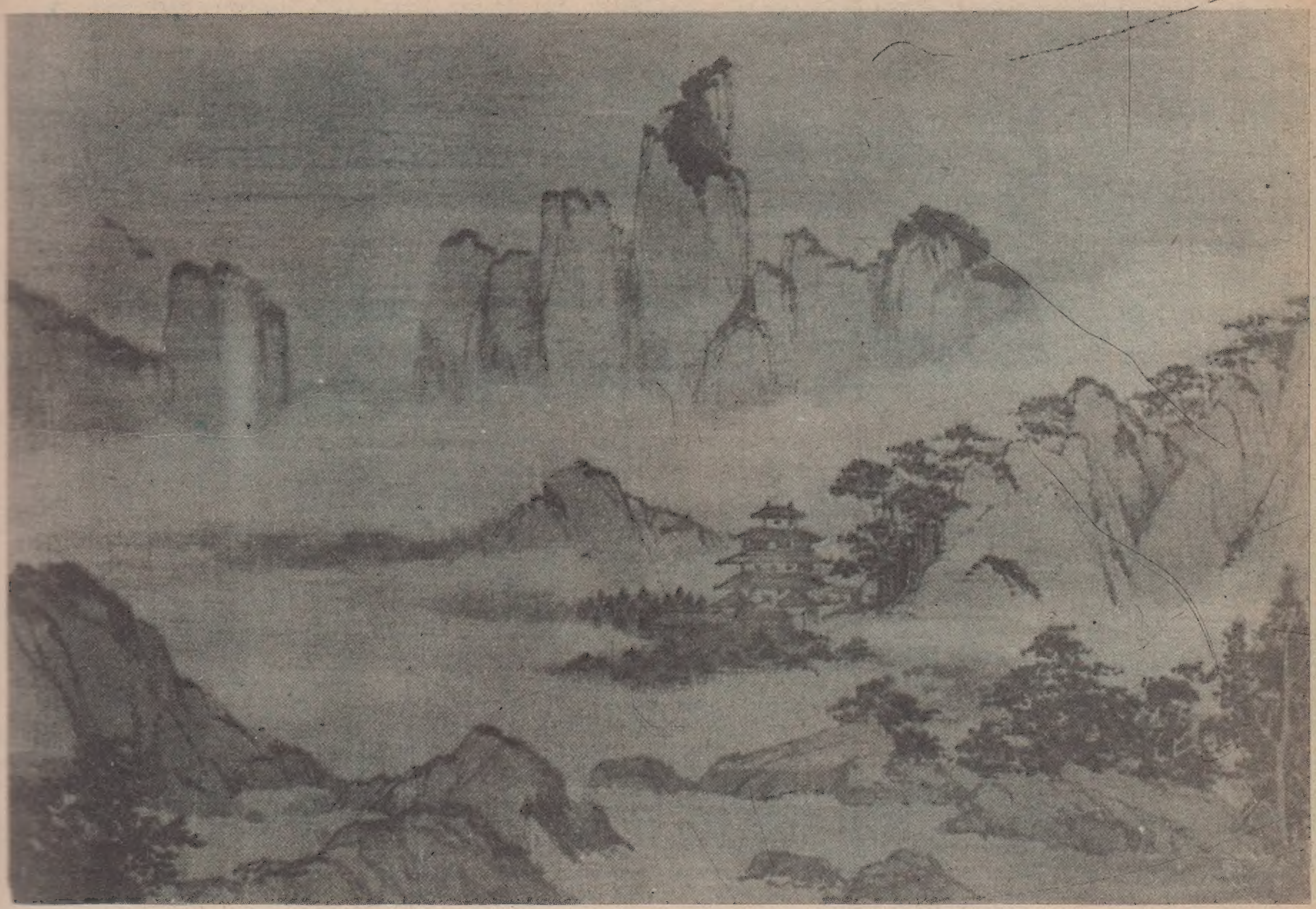

Yüzyıllar önce Çinin en güzel illerinden biri olan Kanshü'de bir derenin kenarında fakir bir aile oturuyordu. İhtiyar karı kocanın Alhoye adında biricik kızlarından başka kimseleri yoktu. Genç oğullarını, bir balık avında kaybetmişlerdi.

İyi bir Çin terbiyesi alan güzel Alhoye, her sabah, ancak elini yüzünü yıkadıktan sonra annesinin, babasının yanına gelirdi. Bakışlarını dizlerinin hizasına indirerek, onlara kutsal kaynaktan aldığı suyu bir midye kabuğu içinde sunardı. Akşamları hasır serme ödevi de Alhoye'nindi. Güler yüzü, sessiz hareketleri ile Alhoye küçücük bir periyi andırıyordu.

Köyün tatlı tatlı şırıldıyan deresiyle renk renk çiçekleri, insanlardan uzak yaşıyan Alhoye'nin en candan arkadaşlarıydı!. Çiçeklerle konuşur, ince parmaklarıyla böcekleri itina ile temizlerdi. Öte yandan Alhoye her sabah, Çiçek Tanrısına dua ederdi.

Eski bir Çin efsanesine göre, Çiçek Tanrısı, bir yıldan uzun süren ve bütün çiçekleri yakıp kavuran kuraklıkla savaşırken, Güneş ve rüzgarla çarpışmak zorunda kalmış. Yenilince, ceza olarak, gökten kovulmuş, kudretini kaybetmişti. Güzel olduğu kadar temiz yürekli olan bir kız, Çiçek Tanrısına acıyacak olursa cezası affedilecekmiş.

Alhoye bir gün koyunlarını otlatırken, farkına varmadan evinden epiyce uzaklaştı. Çıktığı çayırda, garip giyinmiş bir takım insanlar ve birkaç uzun araba gördü.

Arabalarda, kafesler içinde şimdiye kadar hiç görmediği hayvanlar vardı. Alhoye, birkaç dakika hayret bunları seyire koyuldu. Sonra, utanarak koyunlarını geriyi çevirdi. Evinin yolunu tuttu. Ama küçücük pembe tüylü, yeşil gözlü bir maymun, sıçrıyarak, türlü türlü şakalar yapıyor, boyuna Alhoye'yi yolundan alıkoyuyordu.

Küçük kız, güneşin batmakta olduğunu görünce, içine bir korku düştü. Hızla yürümeğe başladı. O anda ağaçların arasından çıkan ihtiyar bir kadınla bir sürü üstü başı yırtık çocuk Alhoye'nin yolunu kestiler, onu biraz ilerdeki çadırlarına doğru sürüklediler. Zavallı kız, ne kadar yalvardıysa da, çingeneler onu eve salmadılar. Alhoye'ye de giydikleri renkli paçavralardan verdiler ve bir daha da yanlarından ayırmadılar. Böylelikle Alhoye bu canbaz çingene kabilesiyle yıllarca memleket memleket dolaştı..

Genç kız, zamanla, artık anavatanına dönmiyeceğini anladı. Yeni hayatına yavaş yavaş alıştı. Çingeneler, bu güler yüzlü, çalışkan ve uysal kızı, kendilerinden denmiş gibi seviyorlardı.

Yıllar geçti. Bir kış günü çingeneler, soğuk karlı bir memlekette konakladılar. Sert iklime alışmamış Alhoye, çok ağır bir hastalığa yakalandı. Güzelliği söndü. Yüzünün parlaklığı kayboldu. Zarif vücudu çöktü...

Arkadaşları, bütün bildikleri ilaçlarla büyüleri denedikleri

halde bir şey yapamadılar. Yolda onlara yük olan Alhoye'den kurtulmağa karar verdiler. Bir gece, ölmek üzere bulunan genç kızı, yoldan biraz ötede bir dere kenarına çimenler üzerine yatırıp uzaklaştılar.

Ertesi gün, güneşin ilk ışıklarıyla uyanan Alhoye, kendini yeşillikler, tek tük fışkıran çiğdem ve menekşeler arasında bulunca, birden bire canlandı, iyileştiğini hissetti. Sanki eski küçük Alhoye oluvermişti ! Eğilerek dereden bir avuç su alıp içti. Birden gözüne, tam derenin kenarında çıkmış iri bir beyaz yaban gülü ilişti. Bir sümüklüböcek, yapraklarını kirletmişti. Alhoye hemen yanına koştu. Böceği yere attı, dereden bir avuç su alarak parmağının ucu ile yaban gülünün yapraklarını usul usul yıkadı.

Genç kız, eski neşesini bulmuştu. İnce titrek sesiyle anavatanının şarkısını söyliyerek dere boyunca yeşil, yumuşak renk renk çiçeklerle bezenmiş bu çimenlikten yürümeğe başladı. İki yanında, baş döndürücü kokular çıkan, dünyanın en güzel çiçekleri, canlı bir duvar gibi sıralanmışlardı.

Yol gittikçe daraldı. Nihayet iki ucu bir noktada birleşti. Burada, görülmemiş bir güzellikte bir yaban gülü ağacı yükseliyordu. Tek bir çiçeği vardı. Yaprakları tıpkı insan yüzüne benziyordu. Yaban gülünün göbeğinin ışıntıları genç kızın sanki içine işlemişti.

O vakittenberi, o yer Çinliler için kutsal olmuştur. Rüzgar, fırtına nedir bilmeyen bu sakin köşecikte her yıl o gün bayram yapılır. Akın akın gelen Çinliler, sabah açıp gece solan harikulade çiçekleri seyrederlerken çiçekler kadar narin, onlar gibi temiz ruhlu Alhoye'yi hatırlarlar.

İkinci
Kitabımız

uyuyan güzel

BİZİM BOBİLER PATRONU YATAKTAN ATMIŞLAR O DA BÜTÜN GECE YERDE YATMIŞ!.

AMAN ALLAHIM FARKINA VARIRSA SENİ KOVAR...

DEFOLUN BURADAN SAYĞISIZLAR!..

BELKİ UYANMADAN ONU YATAĞINA KOYABİLİRİZ. İNŞALLAH UYANMAZ!..

ŞŞŞST... YAVAŞ..

HOR-RRR

HOR

HUU-HUUU! ŞAKİR BEY SABAH OLDU!.. HUU-HUUU!

HOR

İKİ HAFTADAN BERİ UYUDUĞUM EN GÜZEL UYKUYDU BU.. SİZE MİNNETTARIM!..

O AKŞAM...

BEN ÇOK YORĞUNUM ŞEKERİM YATMAYA GİDİYORUM..

GÜZEL.. BEN ŞU KİTABI BİTİRİNCEYE KADAR OTURACAĞIM...

ZIRRR.

GECENİN BU SAATİNDE BİZİM ZİLİ ÇALAN KİM OLABİLİR?

BASRİ EVLÂDIM KARIMLA MÜNAKAŞA ETTİK... O DA KIZDI BENİ EVDEN KOVDU BEN ŞİMDİ BU YAŞTA SOKAKLARDA MI SÜRÜNECEĞİM!?..

BAY ŞAKİR BU ÇOK FENA BİR ŞEY.. BEN SİZİ BARIŞTIRMAYA ÇALIŞAYIM...

HAYDİ GEL, SİZE GİDİYORUZ. BEN BİR MESELEYİ ELE ALDIM MI O MESELENİN OLMAMASINA İMKÂN İHTİMAL YOKTUR!..

OTUZ SENELİK MES'UT BİR HAYATTAN SONRA ŞU OLANLARI BİR DÜŞÜN!...

SİZİN KOCANIZIN ALTIN GİBİ BİR KALBİ VAR... BAK KARŞINIZDA DİZ ÇÖKMÜŞ AF DİLİYOR!..

SAAD!!

BASRİNİN RİCASINI REDEDEMİYECEĞİM. SENİ BU SEFERLİK AF EDİYORUM.. SEVGİLİM ÖP BENİ...

NE KADAR DA TATLI SEVİŞİYORLAR!

İŞTE OLDU! BENİM İÇİN MUVAFFAKİYET!.. BİR YUVANIN YIKILMASINA MANİ OLDUM BU İŞ BANA BÜYÜK BİR HUZUR VERDİ...

BASRİ, SAATTEN HABERİN VAR MI?. NEDEN HÂLÂ YATMIYORSUN?.. BASRİ NEREDESİN?..

BÖYLECE FOYAN MEYDANA ÇIKTI!.. KİTAP OKUMAK BAHANESİ İLE AŞAĞIDA KAL BEN YATINCA SEN ÇIK KİMBİLİR NERELERDE GEZ, EĞLEN ÖYLEMİ?

BUKADAR SENEDİR HEP AYNI HİYLEYİ YAPIYORDUN DİMİ?

YO! HAYIR, HAYIR!

ŞİMDİ DE SEN BİZİM EVE GEL VE BAŞIMA SARDIĞIN GİBİ BENİ KURTAR!..

SON

BAŞRİ

İşgüzar!

APTİ SEN HİÇ KÖPEK SEVMİYORSUN!

BENİ BÖYLE KARIM YAPTI... BİR GÜN BANA BİR KÖPEK ALMIŞTI!.. SONRA İKİSİ BİR OLUP BENİ DELİ ETMEK İÇİN ELLERİNDEN GELENİ YAPTILAR!..

?

YAZIHANEDE YORUCU BİR ÇALIŞMADAN SONRA İNSANIN EVİNE ERKEN GELMESİ HAKİKATEN ÇOK HOŞMUŞ...

OH... NE SESSİZ VE SAKİN!..

AY!

DEYZİ'NİN ÜZERİNE OTURMUŞUM!..

☆!!%*

APTAL HAYVAN!

SERSEM KÖPEK!..

BASRİ EVE GELMİŞ!

NE OLUYOR, ŞEKE-RİM?..

HIH-HI... BÜTÜN KABAHAT SENDE!.. BU KÖPEKLERE FAZLA YÜZ VER-DİN!..

?

EĞER BU NANKÖR MAHLUKLARA FAZLA YÜZ VERMESEY-DİN BENİ BÖYLE RAHATSIZ ETMEĞE CESARET EDE-MEZLERDİ...

BEN KOLTUĞA OTURURKEN OYOKTU ORADA!.. BEN BU KÖ-PEKLERİ İSTEMİYORUM...

?

!

ŞİMDİ BIRAKALIM BU MESELEYİ YEMEKTEN SON-RA DAHA SAKİN KAFA İLE DÜŞÜNÜRÜZ... BEN DEYZİ'Yİ AZARLARIM SEN BİRAZ SAKİN OL!..

HAYIR!

PEKÂLÂ, SAKİNLEŞEBİLMEN İÇİN ŞU PEN-CERE ÖNLERİNE KOYDUĞUMUZ TEL KAFES-LERİ BOYAMAN LÂZIM... HEM BOYA HEM DÜ-ŞÜN!

AFERİN ŞU DEYZİ'YE... SENİN GİBİ DİKKATSİZ BİR İNSANI ÇALIŞTIRABİLMEM İÇİN BANA YARDIMCI OLU-YOR!..

EĞER BİR KÖPEK DAHA ALIR SAM KENDİMİ BİR AKIL DOK-TORUNA GÖSTERMEM LÂZIM!..

BİR ŞEY YOK, MAVİŞ ... BASRİ DEYZİ'NİN ÜSTÜNE OTURUNCA DEYZİ DE BASRİ'Yİ AYAĞINDAN ISIRMIŞ!...

HEPSİ O KADAR MI? ZATEN ERKEKLERİN BEBEKLERDEN FARKLARI YOKTUR!..

ZATEN BEN HEP SÖYLERİM FATOŞ ERKEKLERİN HEPSİ BAŞKA BAŞKADIR AMA KOCALARIN HEPSİ BİRDİR

AKŞAMA NE YEMEK YAPTIN?

BENİM DÜN AKŞAMDAN KALMA UFAK BİR PARÇA KIZARMIŞ ETİM VAR BU AKŞAM ONU TEKRAR ISITIP ÖYLE YİYECEĞİZ!

AH KARDEŞ ONU DOMATES SALÇASINA BULA ÖYLE KIZART BAK NE LEZZETLİ OLUR!..

ACABA FATOŞ BENİ YEMEĞE NEDEN HÂLÂ ÇAĞIRMADI?.. ÇOK TA GEÇ OLDU... ACIKTIM!...

BİZ SALÇAYI SUYUNA KOYUYORUZ!..

?

YARIN ÇARŞIYA ÇIKACAKMISIN, MAVİŞ?

BU AKŞAM DA TAM SEVDİĞİM YEMEK VAR!

HAYDUT! HIRSIZ!

İMDAAT! HIRSIZI TUTUN!

HAYDUT! İMDAAT!..

?

HEV!..

PUFF-PUFF ... BENİM ETİM NEREDE? BENİM KÖPEĞİM NEREDE?...YANİ SENİN KÖPEĞİN NEREDE? PUFF-PUFF

?

NİÇİN SORUYORSUN?

ÇÜNKÜ SENİN KÖPEĞİN ACEMİ BİR DOLANDIRICI!..

SEN NE CESARETLE BENİM KÖPEĞİME DOLANDIRICI DERSİN?

KÖPEĞİME KARŞI YAPILAN BİR HAKARETİ KENDİME YAPILMIŞ GİBİ ADDEDECEĞİM!..

PEKÂLÂ ŞU TAHTA PERDEYİ AŞAYIM DA SENİN SURATSIZ YÜZÜNE KARŞI SÖYLEDİĞİMİ BİR DAHA TEKRAR EDEYİM!..

YA KÖPEĞİNİN HIRSIZ OLDUĞUNU KABUL ET YAHUT SENİ PASKALYA YUMURTASI GİBİ RENK RENK BOYAYACAĞIM!..

BEN SUÇSUZUM SANA SÖYLÜYORUM!

DEYZİ, BURAYA GEL!

BASRİ, KÖPEĞİNİN HAYDUT OLDUĞUNU KABUL ET SENİ BIRAKAYIM!..

HAYIR... ÖLECEĞİMİ BİLSEM DAHİ SANA PES DEMEM!

Derginizin RENKLİ MASAL İLÂVESİNİ gazetecinizden istemeyi unutmayınız.

BEN DEYZİ'Yİ BULMAYA ÇALIŞIYORUM!

AŞAĞI YUKARI YİRMİ DAKİKA EVVEL BURADAN GEÇTİ!..

DEYZİYİ EVİNİZİN BODRUM PENCERESİNDEN İÇERİ GİRERKEN GÖRDÜM...

İYİİİ..! ÖYLEYSE ŞİMDİ KASAP KAPANMADAN YETİŞMEM LÂZIM!..

SENİ VE BOBİYİ AFETMEM PEK ÇOK ACAİBİME GİDİYOR DOĞRUSU!..

ÖZÜR DİLERİM, MAVİŞ...İŞTE BOBİNİN KAÇIRDIĞI ETİNİZİN YERİNE YENİSİNİ ALDIM!..

BUNA APTİ ÇOK MEMNUN OLACAK!

DEYZİ, ŞİMDİYE KADAR BU ETİ YEMİŞSİNDİR ZANNETTİM!..

HEV HEV

AHA... HEPSİNİ ŞİMDİ ANLIYORUM... BAŞRİ'NİN UFAK BİR PARÇA KIZARMIŞ ETLE YEMEK YEMESİNE GÖNLÜN RAZI OLMADI DA BUNU YAPTIN.. SEN ÇOK ŞEKER BİR KÖPEKSİN!..

ALLAH!..

DEYZİ'YE NANKÖR VE APTAL DEDİĞİN İÇİN UTANMIYACAKMISIN?.. ŞİMDİ KENDİSİNDEN ÖZÜR DİLE BAKALIM!..

HAYDİ, BAŞRİ ACELE ÖZÜR DİLE YOKSA YEMEK YOK!..

FATOŞ, DEYZİYE SÖYLE DE BANA BÖYLE PİS PİS GÜLMESİN!..

Son

15

Montaj Düzeni : Ersin ÜREN

FATOŞ

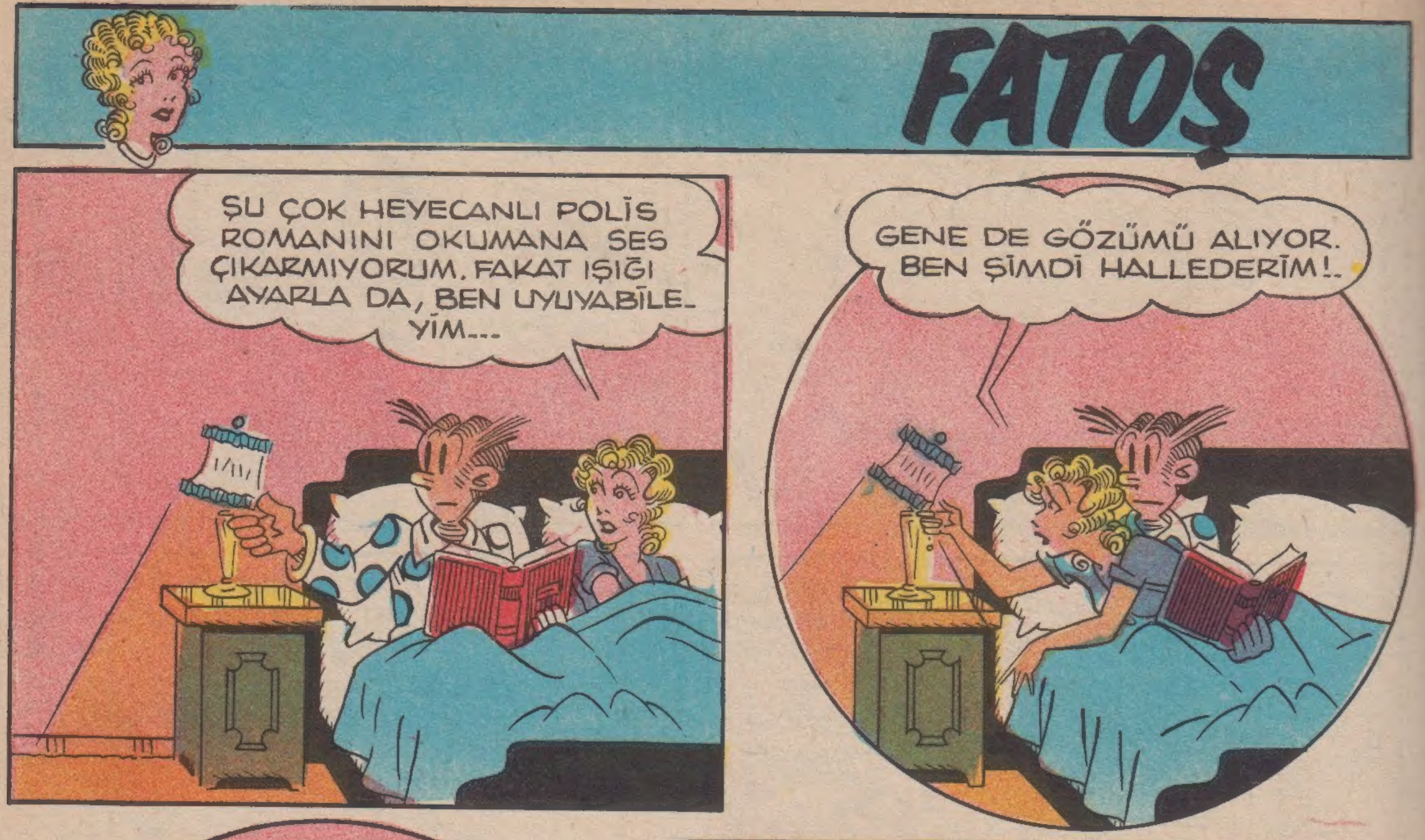

BORA
HAFTALIK
DERGİ

Sahibi : OKAN DURAN Sorumlu Yönetmen : OKTAY DURAN Müessese Müdürü : MUSTAFA ERGÜN
Teknik Müdür : FUAT YILMAZ İlâve Çevirgeni : NADİR HAMZAGİL Yönetim Yeri : OKAN YAYINLARI
Nuruosmaniye Cad. 57 Kat5 Tel : 22 41 34 Cağaloğlu-İST. Basıldığı yer : DURAN OFSET BASIMEVİ - 27 71 34

O anda bütün yeryüzü sevinçle doldu, ağaçlar tepelerini göklere doğru uzattı, dereler daha hızlı akmağa başladı. Böcekler, kuşlar Çiçek tanrısı ile temiz yürekli Alhoye'nin düğününün şerefine en güzel şarkılarını söylediler.